

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rajonen syd (Bułgaria) w dniu 1 sierpnia 2016 r. – „Czez Elektro Byłgarija” AD/Jordan Kocew

(Sprawa C-427/16)

(2016/C 371/07)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski rajonen syd

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca w postępowaniu nakazowym: „Czez Elektro Byłgarija” AD

Dłużnik: Jordan Kocew

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 101 ust. 1 TFUE (zakaz zapobiegania, ograniczania lub zakłócania konkurencji) jest niezgodny z art. 36 ust. 2 Zakon za adwokaturata (ustawy o adwokaturze), zgodnie z którym związek przedsiębiorstw wykonujących wolny zawód [Wisszija adwokatski sywet (naczelna rada adwokacka)] ma na podstawie przyznanej przez państwo właściwości uprawnienie dyskrecjonalne umożliwiające uprzednie określenie minimalnych wysokości cen świadczonych przez te przedsiębiorstwa usług (wynagrodzeń adwokatów)?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie nr 1, czy art. 78 ust. 5 in fine Graždanski procesualen kodeks (kodeksu postępowania cywilnego) – w części, w jakiej przepis ten nie dopuszcza obniżenia wynagrodzenia adwokata poniżej określonej minimalnej wysokości – jest niezgodny z art. 101 ust. 1 TFUE?
- 3) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie nr 1, czy art. 132 pkt 5 Zakon za adwokaturata (mając na względzie stosowanie art. 136 ust. 1 Zakon za adwokaturata) jest niezgodny z art. 101 ust. 1 TFUE?
- 4) Czy art. 56 ust. 1 TFUE (zakaz ograniczania swobodnego świadczenia usług) jest niezgodny z art. 36 ust. 2 Zakon za adwokaturata?
- 5) Czy art. 78 ust. 8 Graždanski procesualen kodeks jest niezgodny z art. 101 ust. 1 TFUE?
- 6) Czy art. 78 ust. 8 Graždanski procesualen kodeks jest niezgodny z dyrektywą 77/249/EWG⁽¹⁾ (mając na względzie prawo osób reprezentowanych przez doradcę prawnego do dochodzenia wynagrodzenia adwokata)?
- 7) Czy niezgodny z dyrektywą 2006/112/WE⁽²⁾ jest § 2a dopyłnitełni razporedbi na naredba № 1 ot 09.07.2004 g. za minimalnite razmeri na adwokatskite wyznagraždenija (przepisów uzupełniających do rozporządzenia nr 1 z dnia 9 lipca 2004 r. w sprawie minimalnych stawek wynagrodzeń adwokatów), w którym dopuszczono uznanie VAT za część ceny usługi świadczonej w ramach wykonywania wolnego zawodu (w odniesieniu do włączenia VAT jako części należnego honorarium adwokata)?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 77/249/EWG z dnia 22 marca 1977 r. mająca na celu ułatwienie skutecznego korzystania przez prawników ze swobody świadczenia usług, Dz.U. L 78, s. 17.

⁽²⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rajonen syd (Bułgaria) w dniu 1 sierpnia 2016 r. – „Fronteks Interneszynyl” EAD/Emil Janakiew

(Sprawa C-428/16)

(2016/C 371/08)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski rajonen syd

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca w postępowaniu nakazowym: „Fronteks Interneszynyl” EAD

Dłużnik: Emił Janakiew

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 101 ust. 1 TFUE (zakaz zapobiegania, ograniczania lub zakłócania konkurencji) jest niezgodny z art. 36 ust. 2 Zakon za adwokaturata (ustawy o adwokaturze), zgodnie z którym związek przedsiębiorstw wykonujących wolny zawód [Wisszija adwokatski sywet (naczelna rada adwokacka)] ma na podstawie przyznanej przez państwo właściwości uprawnienie dyskrecjonalne umożliwiające uprzednie określanie minimalnych wysokości cen świadczonych przez te przedsiębiorstwa usług (wynagrodzeń adwokatów)?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie nr 1, czy art. 78 ust. 5 in fine Graždanski procesualen kodeks (kodeksu postępowania cywilnego) – w części, w jakiej przepis ten nie dopuszcza obniżenia wynagrodzenia adwokata poniżej określonej minimalnej wysokości – jest niezgodny z art. 101 ust. 1 TFUE?
- 3) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie nr 1, czy art. 132 pkt 5 Zakon za adwokaturata (mając na względzie stosowanie art. 136 ust. 1 Zakon za adwokaturata) jest niezgodny z art. 101 ust. 1 TFUE?
- 4) Czy art. 56 ust. 1 TFUE (zakaz ograniczania swobodnego świadczenia usług) jest niezgodny z art. 36 ust. 2 Zakon za adwokaturata?
- 5) Czy art. 78 ust. 8 Graždanski procesualen kodeks jest niezgodny z art. 101 ust. 1 TFUE?
- 6) Czy art. 78 ust. 8 Graždanski procesualen kodeks jest niezgodny z dyrektywą 77/249/EWG⁽¹⁾ (mając na względzie prawo osób reprezentowanych przez doradcę prawnego do dochodzenia wynagrodzenia adwokata)?
- 7) Czy niezgodny z dyrektywą 2006/112/WE⁽²⁾ jest § 2a dopyłnitelni razporedbi na naredba № 1 ot 09.07.2004 g. za minimalnite razmeri na adwokatskite wyznagraždenija (przepisów uzupełniających do rozporządzenia nr 1 z dnia 9 lipca 2004 r. w sprawie minimalnych stawek wynagrodzeń adwokatów), w którym dopuszczono uznanie VAT za część ceny usługi świadczonej w ramach wykonywania wolnego zawodu (w odniesieniu do włączenia VAT jako części należnego honorarium adwokata)?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 77/249/EWG z dnia 22 marca 1977 r. mająca na celu ułatwienie skutecznego korzystania przez prawników ze swobody świadczenia usług, Dz.U. L 78, s. 17.

⁽²⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. L 347, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawie T-160/13, Bank Mellat/Rada, wniesione w dniu 2 sierpnia 2016 r. przez Bank Mellat

(Sprawa C-430/16 P)

(2016/C 371/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bank Mellat (przedstawiciele: S. Zaiwalla P. Reddy, Z. Burbeza, Solicitors, M. Brindle QC, R. Blakeley i J. MacLeod, Barristers)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej